

Píší báseň ze svých let
Nedokážou závidět
Černou křídou zapsaní
V řadách srovnání
A jejich bílá čela z řady vyvstávají
A rodí se v nich síla něco chtít

Když jdou
Do boje s tmou
Něžní rváči jsou k pláči
Jsou stránky příštích knih
A jsou jak bílý sníh
Teď hned
Chtěj změnit svět
Patří dívkám
A lásce
Jsou stránky příštích knih
A jsou jak bílý sníh
Tak světe chraň
Tak chraň, chraň básníky svý

Verše píšou podchodech
Melír slunce ve vlasech
Pro ně není světlo tmou
Jen tmou odbarvenou
Vědí, že oheň dá se zapálit jen ohněm
A zkoumají své pravdy v oceán

Když jdou
Do boje s tmou
Něžní rváči jsou k pláči
Jsou stránky příštích knih
A jsou jak bílý sníh
Teď hned
Chtěj změnit svět
Patří dívkám
A lásce
Jsou stránky příštích knih
A jsou jak bílý sníh
Tak světe chraň
Tak chraň, chraň básníky svý

Když jdou
Do boje s tmou
Něžní rváči jsou k pláči
Jsou stránky příštích knih
A jsou jak bílý sníh
Teď hned
Chtěj změnit svět
Patří dívkám
A lásce
Jsou stránky příštích knih
A jsou jak bílý sníh
Tak světe chraň
Tak chraň, chraň básníky svý
Jsou Tvý
Tisťeno z www.txp.cz